

UZASADNIENIE

Powodowie, Ł. I. i U. I., wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. solidarnie na ich rzecz kwoty 1.698,65 zł. z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.268,15 zł. od dnia 19 maja 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty i od kwoty 430,50 zł. od dnia 18 lutego 2017 r. do dnia zapłaty. Wnieśli nadto o zasądzenie od pozwanego solidarnie na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podali, że w dniu 15 kwietnia 2014 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony pojazd powodów marki O. (...) o numerze rej. (...). Sprawca szkody był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego ubezpieczyciela. Pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za skutki kolizji i wypłacił powodom odszkodowanie za szkodę częściową w wysokości 422,18 zł. Powodowie nie zgodzili się z wysokością przyznanego odszkodowania. W celu weryfikacji stanowiska pozwanego zlecili sporządzenie prywatnej opinii technicznej, za którą zapłacili 430,50 zł. Z opinii tej wynika, że koszt naprawy ich pojazdu wynosi 1.690,33 zł. Pozwany pomimo wezwania nie dopłacił należnego odszkodowania i nie zwrócił ceny za sporządzenie prywatnej opinii technicznej. Powodowie podali, że na wartość przedmiotu sporu składa się różnica między właściwym kosztem naprawy, szacowanym na 1.690,33 zł., a wypłaconą przez pozwanego kwotą 422,18 zł., oraz koszt prywatnej opinii technicznej, wynoszący 430,50 zł.

Pozwany, (...) S.A. z siedzibą w W., wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwany podniósł, że jako ubezpieczyciel w związku z wypadkiem komunikacyjnym przeprowadził prawidłowo postępowanie likwidacyjne, a wypłacona kwota w całości pokryła szkodę w majątku poszkodowanego. Podkreślił, że uszkodzeniu uległ pojazd, wyprodukowany w 1999 r. W związku z tym, iż na rynku części samochodowych jest duża dostępność części zamiennych, pochodzących z rynku wtórnego, jak i części zamiennych innych niż oryginalne sygnowane logiem producenta pojazdu, w ocenie pozwanego, istotne jest zbadanie, w jaki sposób pojazd został naprawiony. Żądanie zapłaty stawki wyższej w oparciu o koncepcję hipotetycznej szkody i średnich stawek, stosowanych w regionie, w sytuacji faktycznej naprawy i faktycznego poniesienia kosztów robocizny jest jego zdaniem nieuzasadnione. (odpowiedź na pozew k. 34-35).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 kwietnia 2014 r. doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzony został, należący do powodów Ł. i U. I., pojazd marki O. (...) o numerze rej. (...). Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W.. Powodowie zgłosili szkodę pozwanemu, który zarejestrował ją pod numerem (...). Ubezpieczyciel po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i na podstawie sporządzonej przez siebie kalkulacji kosztów naprawy wypłacił powodom tytułem odszkodowania kwotę 422,18 zł. Powodowie nie zgodzili się z wysokością przyznanego odszkodowania i zlecili sporządzenie prywatnej opinii przez rzeczoznawcę. Koszt jej opracowania wyniósł 430,50 zł. Rzeczoznawca określił koszt naprawy na kwotę 1.690,33 zł. Powodowie pismem z dnia 03 lutego 2017 r. wezwali pozwanego do zapłaty kwoty 1.698,65 zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w tym kwoty 1.268,15 zł. tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe i kwoty 430,50 zł. tytułem zwrotu kosztów prywatnej opinii technicznej, wyznaczając termin 7 dni. W odpowiedzi ubezpieczyciel w piśmie z dnia 03 marca 2017 r. poinformował o braku podstaw do zmiany jego stanowiska w przedmiocie wysokości wypłaconego odszkodowania i odmówił zapłaty, również w zakresie kosztów prywatnego kosztorysu.

(dowód: akta szkody (...) k. 56, kosztorys pozwanego nr (...) k. 7-8, pismo pozwanego o przyznaniu odszkodowania k. 9, prywatna opinia k. 10-18, faktura k. 19, pismo z dnia 03.02.2017 r. k. 20, pismo z dnia 03.03.2017 r. k. 23)

W wyniku zdarzenia z dnia 15 kwietnia 2014 r. w pojeździe, należącym do powodów, w stopniu kwalifikującym do wymiany uległy uszkodzeniu: błotnik przedni prawy, lusterko zewnętrzne prawe, osłona lusterka zewnętrznego prawego, szkło lusterka zewnętrznego prawego. Kwota odszkodowania, ustalona przez pozwanego ubezpieczyciela, nie pozwala na doprowadzenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia. Przywrócenie stanu poprzedniego wymaga użycia nowych elementów, dostępnych w sieci sprzedaży producenta marki O.. Zastosowanie części alternatywnych innych niż sygnowane znakami O lub (...), w tym części o porównywalnej jakości, np. sygnowanych znakiem P i (...) itp. lub części z rynku wtórnego, nie gwarantuje w pełni przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Parametry techniczne i konstrukcyjne tego typu zamienników części, a w szczególności ich trwałość i jakość, odbiegają od parametrów części oryginalnych. W przypadku montażu takich zamienników istnieje ryzyko wystąpienia problemów montażowych, w szczególności spasowania ich z innymi częściami.

Koszt naprawy pojazdu przy użyciu części O i (...), tj. części oryginalnych oraz przy zastosowaniu stawki roboczogodziny prac blacharsko - lakierniczych w wysokości 110,00 zł., wynosi 2.061,79 zł. brutto, natomiast przy użyciu części P i (...), tj. alternatywnych części zamiennych, oraz przy zastosowaniu stawki roboczogodziny prac blacharsko - lakierniczych w wysokości 110,00 zł., wynosi 1.087,63 zł. brutto. Zastosowana przez pozwanego w jego kosztorysie stawka robocizny w wysokości 55,00 zł./rbg zdecydowanie odbiega od średnich, realnych stawek za roboczogodzinę.

(dowód: opinia biegłego P. M. wraz z kalkulacją naprawy k. 63-84, opinia uzupełniająca k. 102-108)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty, zgromadzone w aktach sprawy oraz aktach szkody pojazdu powodów, albowiem nie były one kwestionowane przez żadną ze stron i nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności. Sąd uwzględnił również opinię główną i uzupełniającą biegłego sądowego z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego, techniki motoryzacyjnej i bezpieczeństwa ruchu drogowego P. M.. Powyższe opinie Sąd uznał za jasne, nie zawierające luk i sprzeczności oraz fachowe. Biegły wskazał rzeczowe argumenty na poparcie swoich końcowych wniosków w zakresie wyliczenia kosztów naprawy samochodu powodów, należyście i przekonująco uzasadniając swoje stanowisko.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż samochód, stanowiący własność powodów, uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia, do którego doszło w dniu 15 kwietnia 2014 r. Nie budził także wątpliwości fakt, iż podmiot odpowiedzialny za zdarzenie posiadał u pozwanego ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady. Po zarejestrowaniu szkody i przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił powodom łącznie kwotę 422,18 zł.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowią przepisy art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c. Zgodnie z pierwszą z powołanych norm, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Art. 822 § 1 k.c. z kolei przewiduje, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Strony mogą postanowić, że umowa będzie obejmować szkody powstałe, ujawnione lub zgłoszone w okresie ubezpieczenia (§ 3). Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem, objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4). Przesłanką odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń jest natomiast, zgodnie z treścią art. 361 k.c., istnienie związku przyczynowego pomiędzy normalnymi następstwami działania lub zaniechania ubezpieczonego a zaistniałą szkodą. W świetle art. 363 § 1 k.c. w razie uszkodzenia rzeczy

w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty. Efekt naprawienia szkody zostaje osiągnięty, gdy uszkodzony pojazd zostaje doprowadzony do stanu technicznej używalności, odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Obowiązek naprawienia szkody obejmuje zatem wszelkie straty, które poniósł poszkodowany.

W przedmiotowej sprawie sporem objęta była wartość naprawy uszkodzeń pojazdu powodów. Z uwagi na rozbieżność stanowisk stron w tym zakresie, Sąd odwołał się do wiadomości specjalnych biegłego z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego, techniki motoryzacyjnej i bezpieczeństwa ruchu drogowego P. M..

Biegły oparł się na kalkulacji naprawy, sporządzonej przez pozwanego. Jednocześnie zauważył, że dokumentacja z postępowania likwidacyjnego nie zawierała protokołu oględzin uszkodzonego pojazdu. Wskazał, iż kalkulacja została przez pozwanego sporządzona w sposób nieprawidłowy, a zastosowane w kosztorysie pozwanego tzw. urealnienie wartości części zamiennych, zakwalifikowanych do wymiany oraz materiału lakierniczego, zastosowanego do naprawy, spowoduje niemożność dokonania naprawy w sposób zgodny z technologią producenta z tak wyliczonego odszkodowania. Biegły wskazał ponadto, że zastosowane przez pozwanego stawki za roboczogodzinę w wysokości 55,00 zł. zdecydowanie odbiegają od średnich realnych stawek, wynoszących 110,00 zł.

Biegły rozliczył szkodę dwoma różnymi sposobami, przy czym optował za przyjęciem wariantu pierwszego, w którym uwzględnił dokonanie naprawy z zastosowaniem stawek za roboczogodzinę pracy w wysokości 110,00 zł., z udziałem części oryginalnych bez logo producenta, oznaczonych symbolem (...) i O. Wartość takiej naprawy to kwota 2.061,79 zł. Biegły wskazał, iż naprawa pojazdu wymaga wymiany uszkodzonych części na nowe elementy, dostępne w sieci sprzedaży producenta marki O.. Stanowisko swoje uzasadnił tym, że zastosowanie części alternatywnych innych niż sygnowane znakami O lub (...), w tym części o porównywalnej jakości, np. sygnowanych znakiem P i (...) itp. lub części z rynku wtórnego, nie gwarantuje w pełni przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Parametry techniczne i konstrukcyjne tego typu zamienników części, a w szczególności ich trwałość i jakość, odbiegają od parametrów części oryginalnych. W przypadku montażu takich zamienników istnieje ryzyko wystąpienia problemów montażowych, w szczególności spasowania ich z innymi częściami.

Sąd przychylił się do stanowiska biegłego, iż pozwalająca na pełne przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia to naprawa przy użyciu części zamiennych oryginalnych i przy zastosowaniu stawki za roboczogodzinę pracy w wysokości 110,00 zł. Koszt takiej naprawy wynosi 2.061,79 zł. Przedstawione przez biegłego opinie stanowiły główny dowód w sprawie w zakresie ustalenia wysokości powstałej po stronie powodów szkody. Sąd uwzględnił powyższy dowód, ponieważ opinie biegłego główna i uzupełniająca w sposób fachowy i rzetelny odpowiadają na wszystkie pytania, objęte tezą dowodową, oraz na zarzuty, zgłoszone przez stronę pozwaną. Sąd uznał za słuszne rozumowanie biegłego, przedstawione w opinii i jej uzasadnieniu, jak również stwierdził poprawność poszczególnych jej elementów. Nie została ona skutecznie zakwestionowana przez pozwanego.

Sąd miał przy tym na uwadze, że zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem, obowiązek naprawienia szkody poprzez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy i czy w ogóle zamierza rzecz naprawić. Natomiast wysokość odszkodowania należy obliczać w oparciu o zakres uszkodzeń i technicznie uzasadniony sposób naprawy. Chodzi bowiem o koszt naprawy uznany za niezbędny, celowy i ekonomicznie uzasadniony.

Powodowie domagali się zwrotu poniesionych kosztów prywatnej kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu. Zgodnie z art. 361 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Na temat kosztów ekspertyzy, wykonanej na zlecenie poszkodowanego wypadkiem komunikacyjnym, wypowiadał się w szeregu orzeczeniach Sąd Najwyższy, stwierdzając, że odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem

tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty takiej ekspertyzy. W uzasadnieniu uchwały z dnia 18.05.2004 r., III CZP 24/04, wskazano, że: „Objęcie pojęciem szkody kosztów i wydatków poniesionych w następstwie zdarzenia wywołanego szkodą wynika z kompensacyjnego charakteru odszkodowawczego. Dał temu wyraz Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 (niepubl.), stwierdzając jako rzecz oczywistą, że podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, iż odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę.” S. to potwierdził Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dnia 13.03.2012 r., III CZP 75/11.

W świetle powyższego i w okolicznościach niniejszej sprawy, Sąd uznał roszczenie powodów o zwrot kosztów prywatnej kalkulacji naprawy w kwocie 430,50 zł. za w pełni zasadne. Zdaniem Sądu, koszt opracowania prywatnej ekspertyzy nie jest nadmierny. Trzeba też uwzględnić okoliczność, że powodowie nie posiadają wiedzy, która pozwoliłaby im na samodzielne ocenienie rozmiarów szkody i wysokości odszkodowania. Zatem odwołanie się przez nich do pomocy osoby, mającej niezbędne kwalifikacje zawodowe, było celowe i usprawiedliwione.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 805 i n. k.c., art. 361 k.c., art. 34 i nast. ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2018 poz. 473), art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 817 k.c. należało zasądzić od pozwanego solidarnie na rzecz powodów – zgodnie z ich żądaniem – kwotę 1.698,65 zł.

O należnych odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (art. 817 § 1 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Mając na uwadze, że pozwany został zawiadomiony o szkodzie 18 kwietnia 2014 r., Sąd zasądził odsetki ustawowe od 19 maja 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a następnie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 1.268,15 zł., a od kwoty 430,50 zł. od dnia 18 lutego 2017 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasądzając na rzecz powodów kwotę 1.802,00 zł. tytułem poniesionych przez nich kosztów celowego dochodzenia praw i celowej obrony – na mocy powołanego art. 98 § 1 k.p.c. Na powyższą kwotę złożyły się: opłata od pozwu 85,00 zł., opłata od pełnomocnictwa 17,00 zł., wynagrodzenie pełnomocnika 900,00 zł. i poniesiony koszt opinii biegłego w kwocie 800,00 zł.

W punkcie 3 wyroku orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2018 poz. 300) w zw. z art. 98 k.p.c., nakazując ściągnąć od pozwanego kwotę 31,22 zł. tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w postaci wydatków, poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego.